

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
JEAN RICHARD DE LA TOUR IŠVADA,
pateikta 2025 m. rugsėjo 4 d.¹

Byla C-414/24

**Datenschutzbehörde,
Dr. G S
dalyvaujant
Bundesministerin für Justiz,
D GmbH**

(*Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Asmens duomenų apsauga – Reglamentas (ES) 2016/679 – 77 ir 79 straipsniai – Teisių gynimo priemonės – Lygiagretus naudojimas – Administracinio skundo ir teisminės teisių gynimo priemonės tarpusavio santykis – Valstybių narių procesinė autonomija – Veiksmingumo principas“

I. Įvadas

1. Šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas)² 77 straipsnio 1 dalies ir 79 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2. Prašymas pateiktas nagrinėjant gydytojo GS (toliau – GS) ir *Österreichische Datenschutzbehörde* (Duomenų apsaugos institucija, Austrija; toliau – DSB) ginčą dėl GS pastarajai pateikto skundo atmetimo, remiantis tuo, kad GS prieš tai kreipėsi į teismą dėl tos pačios bylos.

3. Prašymas priimti prejudicinį sprendimą grindžiamas 2023 m. sausio 12 d. Sprendimu *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*^[3], kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad teisių gynimo priemonėmis, numatytomis, pirma, BDAR 77 straipsnio 1 dalyje ir 78 straipsnio 1 dalyje, ir, antra, jo 79 straipsnio 1 dalyje, galima naudotis lygiagrečiai ir nepriklausomai viena nuo kitos. 77 straipsnio 1 dalis ir 78 straipsnio 1 dalis yra atitinkamai susijusios su teise pateikti

¹ Originalo kalba: prancūzų.

² OL L 119, 2016, p. 1; toliau – BDAR.

³ C-132/21, toliau – Sprendimas *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*, EU:C:2023:2.

skundą priežiūros institucijai⁴ ir teise į teisminę teisių gynimo priemonę dėl tos institucijos sprendimo. 79 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją.

4. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) prašo Teisingumo Teismo išaiškinti šių teisių gynimo būdų tarpusavio santykį, konkrečiai kalbant, ar priežiūros institucija gali atmesti skundą, kai anksčiau dėl to paties dalyko buvo imtasi teisminės teisių gynimo priemonės, nors byla vis dar nagrinėjama teisme arba joje priimtas sprendimas dar nėra įsiteisėjęs.

5. Šis klausimas yra svarbus, atsižvelgiant į Sąjungos teisės aktų leidėjo ketinimą, viena vertus, nustatyti priežiūros institucijai ypatingą kruopštumo pareigą ir, antra vertus, sustiprinti teisę į veiksmingą teisminę gynybą, įtvirtintą Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos⁵ 47 straipsnyje.

6. Šioje išvadoje siūlysiu Teisingumo Teismui nuspręsti, jog BDAR 77 straipsnio 1 dalis ir 79 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad pagal jas priežiūros institucijai, kuriai pateiktas skundas pagal šio reglamento 77 straipsnio 1 dalį, draudžiama jį atmesti remiantis tuo, kad pagal BDAR 79 straipsnio 1 dalį dėl to paties dalyko buvo anksčiau imtasi teisminės teisių gynimo priemonės, jeigu dėl jos priimtas sprendimas dar nėra įsiteisėjęs.

7. Analizę pradėsiu primindamas, kad tiek BDAR 77 straipsnio 1 dalyje ir 78 straipsnio 1 dalyje, tiek jo 79 straipsnio 1 dalyje numatytomis teisių gynimo priemonėmis leidžiama naudotis lygiagrečiai ir nepriklausomai viena nuo kitos. Taip pat priminsiu valstybių narių pareigą koordinuoti šias teisių gynimo priemones, kad būtų išvengta vienas kitam prieštaraujančių sprendimų. Įrodysiu, kad ši pareiga koordinuoti neturėtų pakenkti BDAR įtvirtintai galimybei jame numatytomis teisių gynimo priemonėmis naudotis lygiagrečiai ir nepriklausomai, leidžiant priežiūros institucijai atmesti jai pateiktą skundą, o ne sustabdyti jo nagrinėjimą, kol bus galutinai užbaigtas pagal BDAR 79 straipsnio 1 dalį pradėtas teismo procesas.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

8. BDAR 17 straipsnio „Teisė reikalauti ištrinti duomenis („teisė būti pamirštam“)“ 1 dalies d punkte nustatyta:

„Duomenų subjektas turi teisę reikalauti, kad duomenų valdytojas nepagrįstai nedelsdamas ištrintų su juo susijusius asmens duomenis, o duomenų valdytojas yra įpareigotas nepagrįstai nedelsdamas ištrinti asmens duomenis, jei tai galima pagrįsti viena iš šių priežasčių:

<...>

d) asmens duomenys buvo tvarkomi neteisėtai.“

⁴ Pagal BDAR 4 straipsnio 21 punktą priežiūros institucija yra „valstybės narės pagal [šio reglamento] 51 straipsnį įsteigta nepriklausoma valdžios institucija“.

⁵ Toliau – Chartija.

9. BDAR VI skyriaus „Nepriklausomos priežiūros institucijos“ 1 skirsnyje „Nepriklausomas statusas“ yra 51–54 straipsniai. BDAR 51 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad viena arba kelios nepriklausomos valdžios institucijos yra atsakingos už šio reglamento taikymo stebėseną, kad būtų apsaugotos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės tvarkant duomenis ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam asmens duomenų judėjimui Sąjungoje <...>.“

10. BDAR 52 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Atlikdama savo užduotis pagal šį reglamentą ir naudodamasi savo įgaliojimais, kiekviena priežiūros institucija veikia visiškai nepriklausomai.“

11. BDAR VI skyriaus 2 skirsnyje „Kompetencija, užduotys ir įgaliojimai“, kuris apima 55–59 straipsnius, esančiame 57 straipsnio 1 dalies a ir f punktuose nustatyta:

„Nedarant poveikio kitoms pagal šį reglamentą nustatytoms užduotims, kiekviena priežiūros institucija savo teritorijoje:

a) stebi, kaip taikomas šis reglamentas, ir užtikrina, kad jis būtų taikomas;

<...>

f) nagrinėja skundus, kuriuos pagal 80 straipsnį pateikė duomenų subjektas arba įstaiga, organizacija ar asociacija, ir tinkamu mastu tiria skundo dalyką, taip pat per pagrįstą laikotarpį informuoja skundo pateikėją apie skundo tyrimo pažangą ir rezultatus, visų pirma tais atvejais, kai būtina tęsti tyrimą arba derinti veiksmus su kita priežiūros institucija.“

12. BDAR 58 straipsnio 4 dalyje įtvirtinta:

„Naudojimuisi pagal šį straipsnį priežiūros institucijai suteiktais įgaliojimais taikomos atitinkamos apsaugos priemonės, įskaitant veiksmingas teismines teisių gynimo priemones ir tinkamą procesą, kaip nustatyta Sąjungos ir valstybės narės teisėje, laikantis Chartijos.“

13. BDAR 77 straipsnyje „Teisė pateikti skundą priežiūros institucijai“ nustatyta:

„1. Neapribojant galimybių imtis kitų administracinių arba teisminių teisių gynimo priemonių, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę pateikti skundą priežiūros institucijai, visų pirma valstybėje narėje, kurioje yra jo nuolatinė gyvenamoji vieta, darbo vieta arba vieta, kurioje padarytas įtariamasis pažeidimas, jeigu tas duomenų subjektas mano, kad su juo susijęs asmens duomenų tvarkymas atliekamas pažeidžiant šį reglamentą.

2. Priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas, informuoja skundo pateikėją apie skundo nagrinėjimo pažangą ir rezultatus, be kita ko, apie galimybę imtis teisminių teisių gynimo priemonių pagal 78 straipsnį.“

14. BDAR 78 straipsnio „Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros instituciją“ 1 dalyje numatyta:

„Nedarant poveikio galimybei imtis kitų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros institucijos dėl jo priimtą teisiškai privalomą sprendimą.“

15. BDAR 79 straipsnio „Teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją“ 1 dalyje nustatyta:

„Nedarant poveikio galimybei imtis bet kokių galimų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, įskaitant teisę pateikti skundą priežiūros institucijai pagal 77 straipsnį, kiekvienas duomenų subjektas turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių, jeigu mano, kad šiuo reglamentu nustatytos jo teisės buvo pažeistos, nes jo asmens duomenys buvo tvarkomi pažeidžiant šį reglamentą.“

16. BDAR 81 straipsnio „Bylos nagrinėjimo sustabdymas“ 2 ir 3 dalyse nurodyta:

„2. Kai kitos valstybės narės teisme yra nagrinėjama byla dėl to paties dalyko, susijus[i] su to paties duomenų valdytojo arba duomenų tvarkytojo vykdomu duomenų tvarkymu, bet kuris kompetentingas teismas, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, gali sustabdyti tos bylos nagrinėjimą.

3. Kai ta byla nagrinėjama pirmosios instancijos teisme, bet kuris teismas, išskyrus teismą, į kurį kreiptasi pirmiausia, taip pat gali vienos iš šalių prašymu atsisakyti jurisdikcijos, jei teismas, į kurį kreiptasi pirmiausia, turi jurisdikciją atitinkamų ieškinių atžvilgiu ir pagal jo teisės aktus leidžiama tuos ieškinius sujungti.“

B. Austrijos teisė

17. *Bundes-Verfassungsgesetz* (Federalinis konstitucinis įstatymas) 94 straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Visų instancijų teisminės institucijos atskirtos nuo administracinių institucijų.“

18. Pagrindinės bylos aplinkybėms taikytinos redakcijos 1999 m. rugpjūčio 17 d. *Bundesgesetz zum Schutz natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten* (Federalinis įstatymas dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis)⁶ 24 straipsnio „Duomenų apsaugos institucijai pateikti skundai“ 1 ir 4 dalyse nustatyta:

„1. Bet kuris suinteresuotasis asmuo turi teisę pateikti skundą duomenų apsaugos institucijai, jei mano, kad jo asmens duomenys buvo tvarkomi pažeidžiant BDAR <...>“

<...>

4. Teisė reikalauti, kad skundas būtų išnagrinėtas, pasibaigia, jei pareiškėjas jo nepateikia per vienus metus nuo tada, kai sužinojo apie jam nepalankią faktinę aplinkybę, bet ne vėliau kaip per trejus metus nuo tariamai įvykusios faktinės aplinkybės. Pavėluoti skundai atmetami.“

⁶ BGBl. I, 165/1999; toliau – Duomenų apsaugos įstatymas.

III. Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

19. 2017 m. liepos 3 d., iki įsigaliojant BDAR, GS paprašė⁷, kad *D GmbH* (internetinės gydytojų paieškos platformos, kurioje trečiosios šalys gali pateikti atsiliepimus ir rekomendacijas apie gydytojus, operatorė) ištrintų jos asmens duomenis. Šis prašymas ištrinti duomenis buvo atmestas 2017 m. liepos 10 d. raštu.

20. 2017 m. lapkričio mėn. GS pareiškė civilinį ieškinį D; ieškinyje visų pirma buvo nurodyta, kad pažeista teisė į duomenų apsaugą, ir reikalaujama įpareigoti D ištrinti viešai paskelbtus jos asmens duomenis ir susilaikyti nuo tolesnio jų tvarkymo.

21. 2018 m. birželio 22 d., įsigaliojus BDAR, GS vėl paprašė D ištrinti šios platformoje esančius jos asmens duomenis; 2018 m. liepos 6 d. raštu vėl buvo atsisakyta tai padaryti.

22. Taigi 2018 m. liepos 26 d. GS pateikė skundą DSB pagal BDAR 77 straipsnį, visų pirma remdamasi to reglamento 17 straipsniu, kuriame įtvirtinta teisė reikalauti ištrinti duomenis. Šiame skunde GS prašė DSB pripažinti jos teisių pažeidimą ir įpareigoti D ištrinti visus jos platformoje esančius asmens duomenis ir susilaikyti nuo tolesnio jų tvarkymo.

23. 2019 m. sausio 4 d. sprendimu DSB atmetė šį prašymą, motyvuodama tuo, kad skundo ir 2017 m. lapkričio mėn. pareikšto civilinio ieškinio dalykas buvo tas pats, t. y. GS asmens duomenų ištrynimasis iš D platformos. Taigi lygiagrečiai ar vienas po kito dėl to paties dalyko priežiūros institucijai pateiktas skundas ir teisme pareikštas ieškinyss sisteminiu požiūriu prieštarautų BDAR nustatytam teisinės apsaugos mechanizmui.

24. 2020 m. gruodžio 4 d. sprendimu *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, Austrija) atmetė dėl šio sprendimo paduotą skundą. Anksčiau 2020 m. liepos 23 d. sprendimu buvo atmestas 2017 m. lapkričio mėn. GS civiliniame teisme pareikštas ieškinyss. 2020 m. gruodžio 4 d. šis teismo sprendimas dar nebuvo įsiteisėjęs.

25. Savo sprendime *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas) nurodė, kad BDAR sąmoningai nustatyta dvejopa teisinė apsauga, todėl reikia patvirtinti pagrindinę DSB jurisdikciją priimti sprendimą dėl šio skundo. Vis dėlto šis teismas nusprendė, kad baigėsi Duomenų apsaugos įstatymo 24 straipsnio 4 dalyje nustatytas vienerių metų naikinamasis terminas. Kadangi 2017 m. liepos 3 d. GS žinojo apie tai, kad D buvo paskelbusi jos asmens duomenis, ir tolesniame procese nebuvo nurodyta jokių papildomų esminių faktinių aplinkybių, teisės į pagal BDAR 77 straipsnį GS pateikto skundo nagrinėjimą skundo pateikimo dieną – 2018 m. liepos 26 d. – galiojimas jau buvo pasibaigęs. Pasikeitus teisinei padėčiai (įsigaliojus BDAR), naikinamojo termino eiga nenutrūko. Kadangi pagal BDAR 77 straipsnį pavėluotai pateiktas skundas taip pat turi būti atmestas, anot *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas), GS skundas buvo atmestas pagrįstai.

26. GS ir DSB dėl šio sprendimo pateikė kasacinius skundus *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas).

⁷ Šis prašymas buvo grindžiamas 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, 1995, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355).

27. Šis teismas nesutinka su *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas) nuomone, kad GS skundai yra suėjęs naikinamasis terminas. Iš tiesų, jo nuomone, kadangi GS pirmą kartą pasinaudojo teise reikalauti ištrinti duomenis pagal BDAR 17 straipsnio 1 dalį, po to, kai 2018 m. birželio 22 d. įsigaliojo šis reglamentas, Duomenų apsaugos įstatymo 24 straipsnio 4 dalyje nustatytas terminas prasidėjo tik nuo to momento, kai GS sužinojo apie 2018 m. liepos 6 d. D elektroninį laišką, kuriuo pranešta apie atsisakymą patenkinti prašymą ištrinti duomenis. Taigi *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) mano, kad *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas) nurodyti pagrindai negali pateisinti DSB sprendimo atmesti GS skundą, pateiktą pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį.

28. Vis dėlto *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nagrinėja, ar šio skundo atmetimas galėjo būti teisėtai pagrįstas kitais pagrindais. Priminus Teisingumo Teismo sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* ir 2023 m. gruodžio 7 d. Sprendimą *SCHUFA Holding (Atleidimas nuo likusių skolų)*^[8], prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui visų pirma kyla klausimas dėl DSB nurodyto pagrindo, susijusio su tuo, kad toje pačioje byloje buvo pasinaudota teismine teisių gynimo priemone, kuri tebebuvo nagrinėjama. Iš tiesų Federalinio konstitucinio įstatymo 94 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad visų instancijų teisminės institucijos yra atskirtos nuo administracinių institucijų. Kaip paaikšina prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, šiuo straipsniu užtikrinamas teisminių institucijų atskyrimo nuo administracinių institucijų principas, pagal kurį reikalaujama, kad byla visa apimtimi būtų priskirta nagrinėti arba teismams, arba administracinėms institucijoms. Taigi pagal šį straipsnį teisminėms ir administracinėms institucijoms draudžiama lygiagrečiai ar vienai po kitos priimti sprendimus toje pačioje byloje⁹.

29. *Pirma*, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar pagal BDAR 77 straipsnį pateiktas skundas gali būti atmestas dėl to, kad toje pačioje byloje jau buvo veiksmingai imtasi teisminės teisių gynimo priemonės pagal BDAR 79 straipsnį ir byla vis dar nagrinėjama teisme.

30. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, jog Sprendime *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* Teisingumo Teismas nusprendė, kad pagal BDAR 77–79 straipsnius leidžiama lygiagrečiai ir nepriklausomai viena nuo kitos naudotis teisių gynimo priemonėmis, numatytomis tiek šio reglamento 77 straipsnio 1 dalyje ir 78 straipsnio 1 dalyje, tiek 79 straipsnio 1 dalyje, ir kad valstybės narės, laikydamosi procesinės autonomijos principo, turi nustatyti šių teisių gynimo priemonių tarpusavio santykio sąlygas, kad būtų užtikrinta veiksminga šiuo reglamentu garantuojamų teisių apsauga, nuoseklus ir vienodas jo nuostatų taikymas ir Chartijos 47 straipsnyje numatyta teisė į veiksmingą gynybą teisme.

31. Teismas mano, kad, siekiant išvengti prieštaringų sprendimų, kurie „pakenktų tikslui visoje Sąjungoje užtikrinti nuoseklų ir vienodą taisyklių, kuriomis reglamentuojama fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis, taikymą“¹⁰, būtų galima, laikantis BDAR 81 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyto modelio, pripažinti, kad, kai civiliniuose teismuose ir administracinėse institucijose nagrinėjama ta pati byla, institucija, į kurią kreiptasi vėliau, turėtų atmesti prašymą.

⁸ C-26/22 ir C-64/22, EU:C:2023:958; toliau – Sprendimas *SCHUFA Holding*.

⁹ Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi 1970 m. spalio 14 d. *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas) sprendimu byloje G 20/70.

¹⁰ Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas cituoja Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (54 punktą).

32. Teismas teigia, kad net jei atitinkama nacionalinė tvarka nevisiškai atitinka BDAR numatytus tarpvalstybinius mechanizmus, atrodo pagrįsta ją laikyti leistina atsižvelgiant į nurodytą tikslą.

33. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad – net jei Teisingumo Teismo nurodomas veiksmingos teisminės teisių gynbos principas visų pirma yra orientuotas į duomenų subjekto, kurio asmens duomenys yra tvarkomi ir kuris naudojami teisių gynimo priemonėmis, padėtį – duomenų valdytojui, kuris yra atsakovas, taip pat turi būti suteikta teisė į veiksmingą bylos nagrinėjimą, bet ji gali būti pažeista, nes dvi vienu metu nagrinėjamos bylos gali būti didelė našta, ypač dėl teisinio atstovavimo jose išlaidų.

34. Taigi vien tai, kad byla nagrinėjama teisme, į kurią kreiptasi pagal BDAR 79 straipsnį, neleidžia priežiūros institucijai, veikiančiai pagal šio reglamento 77 straipsnį, tinkamai nagrinėti šios bylos gavus skundą po to, kai buvo imtasi teisminės teisių gynimo priemonės.

35. Vis dėlto teismas pažymi, kad tuo atveju, kai pagal BDAR 77 straipsnį pateiktas skundas atmetamas tik dėl vykstančio bylos nagrinėjimo teisme, tokio atmetimo momentu dar nėra jokio sprendimo iš esmės dėl įtariamo asmens duomenų apsaugos pažeidimo, todėl nėra jokio pavojaus, kad bus priimti prieštaringi sprendimai.

36. *Antra*, jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas siekia išsiaiškinti, ar pagal BDAR 77 straipsnį priežiūros institucijai pateiktas skundas gali būti atmetas remiantis tuo, kad pasinaudojus teisminėmis teisių gynbos priemonėmis pagal BDAR 79 straipsnį jau yra priimtas teismo sprendimas dėl bylos esmės.

37. Teismas mano, kad priežiūros institucijai pateikto skundo atmetimas pagal pirmiau priimto sprendimo principą nuo tada, kai pradėtame teismo procese priimamas sprendimas dėl bylos esmės, atitinka tikslą išvengti prieštaringų sprendimų. Visgi gali būti laikoma, kad rėmimasis dar neįsiteisėjusiu sprendimu duomenų subjektui dar nesuteikia garantijos, jog toks sprendimas egzistuoja.

38. Šiomis aplinkybėmis *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1) Ar [BDAR] 77 ir 79 straipsniai, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendime [*Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*] ir Sprendime [*SCHUFA Holding*] išdėstytus argumentus, turi būti aiškinami taip, kad nacionalinėje teisėje numatyta galimybė atmesti priežiūros institucijai pagal BDAR 77 straipsnį pateiktą skundą remiantis tuo, kad prieš tai toje pačioje byloje buvo imtasi teisminės teisių gynimo priemonės pagal BDAR 79 straipsnį, ir tuo, kad ši priemonė tebenagrinėjama teisme, yra leistina šių teisių gynimo priemonių tarpusavio santykio sąlyga (pagal minėtą Teisingumo Teismo jurisprudenciją)?
- 2) Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, ar [BDAR] 77 ir 79 straipsniai, atsižvelgiant į Teisingumo Teismo sprendime [*Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*] ir Sprendime [*SCHUFA Holding*] išdėstytus argumentus, turi būti aiškinami taip, kad nacionalinėje teisėje numatyta galimybė atmesti priežiūros institucijai pagal BDAR 77 straipsnį pateiktą skundą remiantis tuo, kad toje pačioje byloje vykstančiame procese dėl teisminės teisių gynimo priemonės pagal BDAR 79 straipsnį jau buvo priimtas sprendimas dėl bylos esmės (nors jis dar neįsiteisėjo), yra leistina šių teisių gynimo priemonių tarpusavio santykio sąlyga (pagal minėtą Teisingumo Teismo jurisprudenciją)?“

39. Rašytines pastabas pateikė GS, D, DSB, Austrijos, Italijos ir Vengrijos vyriausybės, taip pat Europos Komisija.

IV. Analizė

40. Siekdamas priimti sprendimą dėl jam pateikto skundo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo patikslinti priežiūros institucijai pagal šio reglamento 77 straipsnio 1 dalį pateikto skundo ir teisminės teisių gynimo priemonės pagal šio reglamento 79 straipsnio 1 dalį tarpusavio santykį.

41. Taigi savo klausimais (juos siūlau nagrinėti kartu) nacionalinis teismas iš esmės prašo Teisingumo Teismo išaiškinti, ar priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį, gali jį atmesti remdamasi tuo, kad anksčiau pagal šio reglamento 79 straipsnio 1 dalį dėl to paties dalyko buvo imtasi teisminės teisių gynimo priemonės (pirmasis klausimas), jeigu dėl jos priimtas sprendimas dar nėra įsiteisėjęs (antrasis klausimas).

42. Mano nuomone, atsakymas į abu klausimus turėtų būti neigiamas. Be to, reikia pažymėti, kad, nepaisant to, jog DSB atmetė GS skundą, tiek Austrijos vyriausybė, tiek ši priežiūros institucija pritaria šiai nuomonei.

43. Pirmiausia reikia priminti, kad BDAR VIII skyriuje, be kita ko, reglamentuojamos teisių gynimo priemonės, leidžiančios apsaugoti duomenų subjekto teises, kai jo asmens duomenys buvo tvarkomi tariamai pažeidžiant šio reglamento nuostatas. Taigi šių teisių apsaugos gali reikalauti arba duomenų subjektas tiesiogiai pagal šio reglamento 77–79 straipsnius, arba atitinkamą teisę turintis – šiuo tikslu įgaliotas arba neįgaliotas – asmuo pagal šio reglamento 80 straipsnį¹¹.

44. Siekiant prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui išaiškinti, ar tai, kad priežiūros institucija atmeta pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį pateiktą skundą remdamasi tuo, kad anksčiau dėl to paties dalyko buvo imtasi teisminės teisių gynimo priemonės pagal to reglamento 79 straipsnio 1 dalį ir dėl jos jau buvo priimtas sprendimas (nors jis dar neįsiteisėjo), yra leistina BDAR numatytų teisių gynimo priemonių tarpusavio santykio sąlyga, reikia priminti, kad aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus¹².

45. Dėl atitinkamų BDAR nuostatų formuluotės visų pirma reikia priminti, kad šio reglamento 77 straipsnio 1 dalyje nurodyta, jog „neapribojant galimybių imtis kitų administracinių arba teisminių teisių gynimo priemonių“ kiekvienas duomenų subjektas turi teisę pateikti skundą priežiūros institucijai. Be to, pagal reglamento 78 straipsnio 1 dalį kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo turi teisę imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš priežiūros institucijos dėl jo priimtą teisiškai privalomą sprendimą, „[n]edarant poveikio galimybei imtis kitų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių“. Galiausiai to paties reglamento 79 straipsnio 1 dalyje kiekvienam duomenų subjektui garantuojama teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių „[n]edarant poveikio galimybei imtis bet kokių galimų administracinių arba neteisminių teisių gynimo priemonių, įskaitant teisę pateikti skundą priežiūros institucijai pagal 77 straipsnį“.

¹¹ Žr., be kita ko, 2024 m. spalio 4 d. Sprendimą *Lindenapothke* (C-21/23, EU:C:2024:846, 47 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

¹² Žr., be kita ko, 2024 m. spalio 4 d. Sprendimą *Lindenapothke* (C-21/23, EU:C:2024:846, 52 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).

46. Teisingumo Teismo teigimu, šiomis BDAR nuostatomis asmenims, tvirtinantiems, kad buvo pažeistas šis reglamentas, suteikiama galimybė pasinaudoti skirtingomis teisių gynimo priemonėmis; kiekviena iš šių priemonių turi būti naudojama „nedarant poveikio“ kitoms teisių gynimo priemonėms¹³. Taigi BDAR nėra numatyta nei prioritetingos ar išimtinės kompetencijos, nei kokios nors taisyklės, pagal kurią jame numatytos institucijos ar teismų atliktam vertinimui dėl galimo šiuo reglamentu suteiktų teisių pažeidimo būtų teikiama pirmenybė¹⁴. Kitaip tariant, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė sudaryti sąlygas duomenų subjektams pasinaudoti visa teisių gynimo priemonių sistema; joje teisė į teisminę gynybą ir galimybė pasinaudoti administracine ar neteismine teisių gynimo priemone egzistuoja nepriklausomai ir nė viena iš jų nėra mažiau svarbi už kitą.

47. Taigi BDAR 78 straipsnio 1 dalyje numatyta teisių gynimo priemonė, kuria siekiama patikrinti pagal minėto reglamento 77 straipsnį priimto priežiūros institucijos sprendimo teisėtumą, ir šio reglamento 79 straipsnio 1 dalyje numatyta teisių gynimo priemonė galima pasinaudoti lygiagrečiai ir nepriklausomai¹⁵. Tas pats pasakytina ir apie pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį priežiūros institucijai pateiktus skundus.

48. Tokią išvadą patvirtina atitinkamų BDAR nuostatų kontekstas¹⁶ ir šiuo reglamentu siejami tikslai. Šiuo klausimu iš reglamento 10 konstatuojamosios dalies visų pirma matyti, kad jo tikslas – užtikrinti aukšto lygio asmenų apsaugą tvarkant asmens duomenis Sąjungoje. Be to, reglamento 11 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad veiksminga šių duomenų apsauga reikalauja sustiprinti duomenų subjektų teises. Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjo sprendimas suteikti duomenų subjektams galimybę lygiagrečiai ir nepriklausomai pasinaudoti tiek BDAR 77 straipsnio 1 dalyje ir 78 straipsnio 1 dalyje, tiek šio reglamento 79 straipsnio 1 dalyje numatytomis teisių gynimo priemonėmis atitinka to reglamento tikslą¹⁷. Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, jog tai, kad yra numatytos kelios teisių gynimo priemonės, visų pirma prisideda prie BDAR 141 konstatuojamojoje dalyje nustatyto tikslo – užtikrinti, kad bet kuris duomenų subjektas, manantis, kad jo teisės pagal tą reglamentą yra pažeistos, turėtų teisę į veiksmingą teisminę teisių gynimo priemonę pagal Chartijos 47 straipsnį¹⁸. Norėčiau pridurti, kad tokį aiškinimą patvirtina ir teisėkūros procesas, kuriame buvo priimtas BDAR. Iš tiesų Europos Sąjungos Taryboje Austrijos Respublika paaiškino savo atsisakymą balsuoti už šį dokumentą, be kita ko, atsižvelgdama į šiame reglamente numatytą galimybę teisių gynimo priemonėmis naudotis vienu metu¹⁹. Vis dėlto galutinėje reglamento redakcijoje ši galimybė išliko.

¹³ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (34 punktas). Taip pat žr. 2024 m. spalio 4 d. Sprendimą *Lindenapotheker* (C-21/23, EU:C:2024:846, 53 punktas) dėl galimybės įmonės konkurentui pareikšti ieškinį tokiai įmonei civilinių bylų teismuose, remiantis nesąžiningos komercinės veiklos draudimu, dėl to, kad ši įmonė tariamai pažeidė BDAR numatytas pareigas.

¹⁴ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (35 punktas).

¹⁵ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (35 punktas ir rezoliucinė dalis), Sprendimą *SCHUIFA Holding* (66 punktas) ir 2025 m. balandžio 30 d. Sprendimą *Inspektorat kam Visshia sadeben savet* (C-313/23, C-316/23 ir C-332/23, EU:C:2025:303, 128 punktas).

¹⁶ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (36–41 punktai).

¹⁷ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (42 punktas).

¹⁸ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (44 punktas) ir Sprendimą *SCHUIFA Holding* (66 punktas). Pastarajame sprendime Teisingumo Teismas priėjo prie išvados, kad BDAR 79 straipsnio 1 dalyje numatyta teisė imtis veiksmingų teisminių teisių gynimo priemonių prieš duomenų valdytoją arba duomenų tvarkytoją neturi įtakos teisminės kontrolės, vykdomos nagrinėjant pagal šio reglamento 78 straipsnio 1 dalį pareiktą skundą dėl priežiūros institucijos priimto sprendimo, apimčiai (sprendimo 67 punktas).

¹⁹ Žr. balsavimo dėl BDAR priėmimo rezultatus, pateiktus 2016 m. balandžio 14 d. Tarybos dokumente 7920/16, kurį galima rasti interneto adresu <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-7920-2016-INIT/lt/pdf> (p. 7). Šiam aiškinimui pritaria *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas, Austrija), kaip matyti iš jo 2019 m. gegužės 23 d. sprendimo byloje 6Ob91/19d (4.5 punktas).

49. Atsižvelgdamas į tai, ką Teisingumo Teismas nusprendė Sprendime *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*, manau, kad pripažinus, jog priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį, gali jį atmesti remdamasi tuo, kad anksčiau dėl to paties dalyko buvo imtasi teisminės teisių gynybės priemonės pagal šio reglamento 79 straipsnio 1 dalį, nors priimtas sprendimas dar nėra įsiteisėjęs, būtų pažeista BDAR duomenų subjektams suteikta galimybė lygiagrečiai pasinaudoti keliomis teisių gynimo priemonėmis dėl to paties asmens duomenų tvarkymo.

50. Tiesa, savo išvadoje, pateiktoje byloje *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*, turėjau progos pabrėžti, kad ši galimybė gali turėti trūkumų, t. y. lemti teisinį netikrumą, kurį gali sukelti valstybėje narėje priimami prieštaringi sprendimai. Nors Sąjungos teisės aktų leidėjas BDAR sprendė klausimą dėl pavojaus, kad skirtingų valstybių narių priežiūros institucijos ar teismai priims prieštarigus sprendimus, tai netaikoma tuomet, kai tokie sprendimai priimami toje pačioje valstybėje narėje²⁰. Tokiomis aplinkybėmis kiekviena valstybė narė turi nustatyti procedūrinės priemonės, leidžiančias vengti prieštaringų sprendimų dėl to paties asmens duomenų tvarkymo²¹.

51. Byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*, Teisingumo Teismui buvo nurodyta situacija, kai teismui, nagrinėjančiam pagal BDAR 78 straipsnio 1 dalį pateiktą skundą, gali tekti priimti sprendimą, prieštaraujantį įsiteisėjusiam sprendimui, kurį anksčiau priėmė kitas teismas, išnagrinėjęs pagal šio reglamento 79 straipsnio 1 dalį pareikštą ieškinį.

52. Tokiu atveju Teisingumo Teismas pažymėjo, kad, pirma, dviejų prieštaringų sprendimų buvimas pakenktų BDAR 10 konstatuojamojoje dalyje nurodytam tikslui – visoje Sąjungoje užtikrinti nuoseklų ir vienodą taisyklių, kuriomis reglamentuojama fizinių asmenų pagrindinių teisių ir laisvių apsauga tvarkant asmens duomenis, taikymą²². Teisingumo Teismo teigimu, išnagrinėjus pagal minėto reglamento 79 straipsnio 1 dalį pareikštą ieškinį priimtu sprendimu, kuriame konstatuojamas šio reglamento nuostatų pažeidimas, suteikta apsauga neatitiktų antro teismo sprendimo, priimto išnagrinėjus pagal šio reglamento 78 straipsnio 1 dalį pateiktą skundą (kai bylos baigtis buvo priešinga)²³. Antra, dėl to susilpnėtų asmenų apsauga tvarkant jų asmens duomenis, nes toks nenuoseklumas lemtų teisinį netikrumą²⁴.

53. Taigi svarbu, kad kiekviena valstybė narė užtikrintų, kad dėl to, jog duomenų subjektai gali naudotis jiems suteiktomis teisėmis lygiagrečiai, BDAR numatyta šių subjektų teisių apsauga neprarastų veiksmingumo. Valstybės narės pačios pasirenka, kokiais procedūriniais mechanizmais, jų nuomone, galima geriausiai nustatyti darnų šio reglamento 77–79 straipsniuose numatytų teisių gynimo priemonių tarpusavio santykį.

54. Šiuo klausimu Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad, nesant Sąjungos teisės nuostatų konkrečioje srityje, kiekviena valstybė narė, remdamasi valstybių narių procesinės autonomijos principu, turi nustatyti administracinės procedūros ir teismo proceso, skirtų aukšto lygio iš Sąjungos teisės kylančių asmenų teisių apsaugai, tvarką²⁵. Vis dėlto naudojimosi šiomis lygiagrečiomis ir nepriklausomomis teisių gynimo priemonėmis sąlygos neturėtų pakenkti BDAR

²⁰ Žr. mano išvadą byloje *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (C-132/21, EU:C:2022:661, 57 punktą).

²¹ Žr. mano išvadą byloje *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (C-132/21, EU:C:2022:661, 58 punktą).

²² Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (54 punktą).

²³ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (55 punktą).

²⁴ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (56 punktą).

²⁵ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (45 punktą).

garantuojamų teisių veiksmingumui ir veiksmingai gynybai²⁶. Šios sąlygos neturi būti mažiau palankios nei taikomos panašioms teisių, kylančių iš nacionalinės teisės sistemos, gynimo būdams (lygiavertiškumo principas), ir dėl jų naudojimas Sąjungos teisės sistemoje nustatytomis teisėmis neturi tapti praktiškai neįmanomas arba pernelyg sudėtingas (veiksmingumo principas)²⁷. Teisingumo Teismas taip pat pažymėjo, jog valstybės narės turi įsitikinti, kad konkreči naudojimosi šio reglamento 77 straipsnio 1 dalyje, 78 straipsnio 1 dalyje ir 79 straipsnio 1 dalyje numatytomis teisių gynimo priemonėmis tvarka iš tikrųjų atitinka reikalavimus, kylančius iš Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintos teisės į veiksmingą teisminę gynybą²⁸.

55. Išvadoje byloje *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság*²⁹ visų pirma nurodžiau, kad valstybės narės galėtų teismui, kuriame ieškinys pagal BDAR 79 straipsnio 1 dalį pareikštas tuo metu, kai tebenagrinėjamas skundas pagal to reglamento 77 straipsnio 1 dalį arba ieškinys pagal to paties reglamento 78 straipsnio 1 dalį, suteikti galimybę (arba jį įpareigoti) atidėti ar sustabdyti bylos nagrinėjimą iki sprendimo vienoje iš tų procedūrų priėmimo³⁰. Taip pat nurodžiau, kad bylos nagrinėjimo atidėjimas gali padėti išvengti vienas kitam prieštaraujančių ir teisiniam saugumui galinčių pakenkti sprendimų priėmimo³¹.

56. Man atrodo, kad toks sprendimas yra ypač aktualus šios bylos aplinkybėmis. Priežiūros institucija, kuriai pateiktas skundas pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį, turėtų galėti atidėti jo nagrinėjimą, jei anksčiau dėl to paties dalyko pagal šio reglamento 79 straipsnio 1 dalį buvo imtasi teisminės teisių gynimo priemonės, o dėl jos priimtas sprendimas dar nėra įsiteisėjęs.

57. Kita vertus manau, kad tokiomis aplinkybėmis skundo atmetimas prieštarautų veiksmingumo principui, nes dėl tokios teisių gynimo priemonių tarpusavio santykio sąlygos BDAR užtikrinamų teisių apsauga prarastų veiksmingumą. Iš tiesų man atrodo, kad toks atmetimas prieštarautų pačiam visos teisių gynimo priemonių, kuriomis galima pasinaudoti lygiagrečiai ir nepriklausomai, sistemos principui. Be to, skundo atmetimas nebūtinai yra tinkama priemonė siekiant išvengti vienas kitam prieštaraujančių sprendimų priėmimo.

58. Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog institucija, atmetusi skundą remdamasi tuo, kad tebevyksta procesas dėl teisminės teisių gynimo priemonės pagal BDAR 79 straipsnio 1 dalį, dar negali būti tikra, kad tame procese bus priimtas sprendimas dėl bylos esmės. Pavyzdžiui, ši teisių gynimo priemonė gali būti atmesta dėl procesinio pagrindo, kaip antai nepriimtino, nenagrinėjant jos iš esmės.

59. Be to, net jei dėl šios teisminės teisių gynimo priemonės, kaip šioje byloje, priimamas sprendimas dėl bylos esmės, jis dar gali būti skundžiamas taikant vidaus teisių gynimo priemones. Todėl manau, jog, priešingai, nei savo pastabose teigia Komisija³², tai, ar teismo sprendimas įsiteisėjęs, ar ne, yra svarbu. Mano nuomone, priežiūros institucija negali iš karto atmesti skundo remdamasi tuo, kad dėl teisminės teisių gynimo priemonės pagal BDAR 79 straipsnio 1 dalį buvo priimtas sprendimas, kol jis dar nėra įsiteisėjęs, tad jį dar galima ginčyti.

²⁶ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (47 punktą).

²⁷ Žr. Sprendimą *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (48 punktą).

²⁸ Žr., be kita ko, 2025 m. balandžio 30 d. Sprendimą *Inspektorat kam Visshia sadeben savet* (C-313/23, C-316/23 ir C-332/23, EU:C:2025:303, 136 punktą ir jame nurodyta jurisprudenciją).

²⁹ C-132/21, EU:C:2022:661.

³⁰ Žr. mano išvadą byloje *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (C-132/21, EU:C:2022:661, 69 punktą).

³¹ Žr. mano išvadą byloje *Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság* (C-132/21, EU:C:2022:661, 70 punktą).

³² Žr. Komisijos pastabas (49 punktą).

60. Taigi, kadangi priežiūros institucijos, į kurią kreiptasi pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį, priimto sprendimo ir dar neįsiteisėjusio teismo, į kurią kreiptasi pagal šio reglamento 79 straipsnio 1 dalį, sprendimo tarpusavio prieštaravimas yra tik hipotetinis, ši institucija negali atmesti jai pateikto skundo remdamasi tokių prieštarų sprendimų rizika.

61. Siekiant pagrįsti šį aiškinimą, reikia pabrėžti BDAR 77 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos teisės pateikti skundą priežiūros institucijai svarbą, kad būtų užtikrinta veiksminga šiuo reglamentu suteikiamų teisių apsauga. Ši apsauga visų pirma kyla iš šiame reglamente priežiūros institucijai suteiktų plačių įgaliojimų įvertinti, ar duomenų subjekto asmens duomenys tvarkomi neteisėtai, ir imtis tinkamų priemonių padėčiai ištaisyti.

62. Tokiomis aplinkybėmis pažymėtina, jog BDAR 51 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad valstybės narės numatytų vieną ar daugiau nepriklausomų valdžios institucijų, atsakingų už šio reglamento taikymo stebėseną. Tokių institucijų įsteigimas, taip pat numatytas Sąjungos pirminėje teisėje, t. y. Chartijos 8 straipsnio 3 dalyje ir SESV 16 straipsnio 2 dalyje, yra esminis asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis elementas³³. Pagal BDAR 51 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 57 straipsnio 1 dalies a ir g punktus pagrindinė šių priežiūros institucijų užduotis yra kontroliuoti šio reglamento taikymą ir užtikrinti jo laikymąsi, kartu prisidedant prie nuoseklaus jo taikymo Sąjungoje, kad tvarkant asmens duomenis būtų apsaugotos fizinių asmenų pagrindinės teisės ir laisvės ir sudarytos palankesnės sąlygos laisvam tokių duomenų judėjimui Sąjungoje³⁴.

63. Visų pirma pagal BDAR 57 straipsnio 1 dalies f punktą kiekviena priežiūros institucija savo teritorijoje privalo nagrinėti skundus, kuriuos pagal šio reglamento 77 straipsnio 1 dalį turi teisę pateikti bet kuris asmuo, manantis, kad tvarkant jo asmens duomenis buvo pažeistas minėtas reglamentas, ir tinkamu mastu tirti šių skundų dalyką. Priežiūros institucija tokių skundą turi išnagrinėti ypač kruopščiai, kaip to reikalaujama³⁵. Teisingumo Teismas pažymėjo, kad nors tinkamą ir reikiamą priemonę turi pasirinkti priežiūros institucija ir tai daryti ji turi atsižvelgdama į visas atitinkamo asmens duomenų tvarkymo aplinkybes, ši institucija privalo ypač kruopščiai, kaip to reikalaujama, vykdyti savo užduotį – užtikrinti visapusišką BDAR laikymąsi³⁶.

64. Tam, kad galėtų stebėti šio reglamento taikymą ir užtikrinti jo laikymąsi, priežiūros institucijos turi įvairių pagal šio reglamento 58 straipsnį joms suteiktų įgaliojimų. Pavyzdžiui, BDAR 58 straipsnio 1 dalyje priežiūros institucijoms suteikiami reikšmingi tyrimo įgaliojimai. Kai atlikusi tyrimą tokia institucija nustato šio reglamento nuostatų pažeidimą, ji privalo tinkamai reaguoti, kad pašalintų nustatytą trūkumą. Šiuo tikslu šio reglamento 58 straipsnio 2 dalyje išvardyti įvairūs taisomieji veiksmai, kurių gali imtis priežiūros institucija³⁷.

³³ Žr., be kita ko, 2025 m. balandžio 30 d. Sprendimą *Inspektorat kam Visshia sadeben savet* (C-313/23, C-316/23 ir C-332/23, EU:C:2025:303, 119 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

³⁴ Žr., be kita ko, 2025 m. balandžio 30 d. Sprendimą *Inspektorat kam Visshia sadeben savet* (C-313/23, C-316/23 ir C-332/23, EU:C:2025:303, 120 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

³⁵ Žr., be kita ko, Sprendimą *SCHUFA Holding* (56 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir 2024 m. rugsėjo 26 d. Sprendimą *Land Hessen (Duomenų apsaugos institucijos pareiga imtis veiksmų)* (C-768/21, EU:C:2024:785, 32 punktas).

³⁶ Žr. 2020 m. liepos 16 d. Sprendimą *Facebook Ireland ir Schrems* (C-311/18, EU:C:2020:559, 112 punktas) ir 2024 m. rugsėjo 26 d. Sprendimą *Land Hessen (Duomenų apsaugos institucijos pareiga imtis veiksmų)* (C-768/21, EU:C:2024:785, 37 punktas). Pastarajame sprendime Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad vis dėlto šią priežiūros institucijos turimą diskreciją riboja būtinybė užtikrinti nuoseklų ir aukštą asmens duomenų apsaugos lygį griežtai taikant taisykles, kaip matyti iš BDAR 7 ir 10 konstatuojamųjų dalių (38 punktas).

³⁷ Žr., be kita ko, Sprendimą *SCHUFA Holding* (57 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

65. Teisingumo Teismas priėjo prie išvados, kad skundų nagrinėjimo procedūra, kuri nėra peticijos nagrinėjimo procedūra, sukurta kaip mechanizmas, galintis veiksmingai apsaugoti duomenų subjektų teises ir interesus³⁸. Šiuo aspektu priežiūros institucija turi imtis veiksmų, kai vieno ar kelių BDAR 58 straipsnio 2 dalyje numatytų taisomųjų veiksmų, atsižvelgiant į visas konkrečius atvejo aplinkybes, ėmimasis yra tinkamas, būtinas ir proporcingas siekiant ištaisyti nustatytą trūkumą ir užtikrinti visišką šio reglamento laikymąsi³⁹.

66. Mano nuomone, šiam tikslui ir priežiūros institucijai tenkančiai pareigai kruopščiai išnagrinėti skundą prieštarautų tai, kad iš duomenų subjekto būtų *a priori* atimta galimybė pasinaudoti tokiu mechanizmu, leidžiant šiai institucijai atmesti jo skundą remiantis tuo, kad anksčiau dėl to paties dalyko buvo imtasi teisminės teisių gynimo priemonės pagal šio reglamento 79 straipsnio 1 dalį, nors dėl jos priimtas sprendimas dar nėra įsiteisėjęs. Kita vertus manau, kad šio skundo nagrinėjimo sustabdymas, kol įsiteisės priimtas teismo sprendimas, atitinka tiek reikalavimą užtikrinti veiksmingą BDAR garantuojamų teisių apsaugą, tiek reikalavimą užtikrinti, kad valstybėje narėje nebūtų priimama prieštaringų sprendimų.

67. Tiesa, reikia pripažinti, kad pagal BDAR 77 straipsnio 1 dalį priežiūros institucijai pateikto skundo atmetimas dėl tokios priežasties nebūtinai užkerta kelią duomenų subjektui pateikti naują skundą šiai institucijai po to, kai dėl procesinių priežasčių arba asmeniui atsisakius teisminės teisių gynimo priemonės teismo procesas buvo galutinai užbaigtas.

68. Vis dėlto pateikti naują skundą gali būti neįmanoma, jei pagal nacionalinę teisę jis, kaip ir Austrijoje, yra siejamas su priimtinumo termino laikymusi ir šis terminas jau yra pasibaigęs. Tokiu atveju duomenų subjektas galėtų netekti veiksmingos apsaugos, jeigu jo teisminė teisių gynimo priemonė būtų atmesta dėl procesinio pagrindo, nenagrinėjant jos iš esmės, arba jeigu jis norėtų atsisakyti teismo proceso.

69. Be to, bendrai manau, kad toks sprendimas, pagal kurį duomenų subjektui tenka atsakomybė iš naujo kreiptis į priežiūros instituciją po to, kai jo skundas iš pradžių buvo atmestas, prieštarauja šiai institucijai tenkančiai rūpestingumo pareigai. Kaip jau nurodžiau, ši pareiga reiškia, kad institucija turi išnagrinėti jai pateiktą skundą ypač kruopščiai, kaip to reikalaujama. Ši pareiga visų pirma apima reikalavimą, kad tuo atveju, kai priežiūros institucija nagrinėja skundą ir jai pranešama apie teismo procesą dėl tų pačių faktinių aplinkybių, pradėtą pagal BDAR 79 straipsnio 1 dalį, nagrinėjama ši skundą institucija turi atidžiai atsižvelgti į sprendimą, kuriuo galutinai užbaigiamas šis procesas. Tuo tarpu skundo nagrinėjimas turėtų būti sustabdytas.

³⁸ Žr. Sprendimą *SCHUFA Holding* (58 punktas).

³⁹ Žr. 2024 m. rugsėjo 26 d. Sprendimą *Land Hessen (Duomenų apsaugos institucijos pareiga imtis veiksmų)* (C-768/21, EU:C:2024:785, 42 punktas) ir 2025 m. balandžio 30 d. Sprendimą *Inspektorat kam Visshia sadeben savet* (C-313/23, C-316/23 ir C-332/23, EU:C:2025:303, 132 punktas).

V. Išvada

70. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Verwaltungsgerichtshof* (Aukščiausiasis administracinis teismas, Austrija) pateiktus prejudicinius klausimus:

2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) 77 straipsnio 1 dalis ir 79 straipsnio 1 dalis

turi būti aiškinamos taip:

pagal jas draudžiama priežiūros institucijai, kuriai pateiktas skundas pagal šio reglamento 77 straipsnio 1 dalį, jį atmesti remiantis tuo, kad anksčiau dėl to paties dalyko buvo imtasi teisminės teisių gynimo priemonės pagal BDAR 79 straipsnio 1 dalį, jeigu dėl jos priimtas sprendimas dar nėra įsiteisėjęs.